

Bruksela, dnia 30 marca 2009 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 19/2009

Sprawozdanie z sesji plenarnej Euro-Śródziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego (EMPA)

Bruksela, 15 – 17 marca 2009 r.

W dniach 15-17 marca br. w Parlamencie Europejskim w Brukseli odbyły się posiedzenia komisji Euro-Śródziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego (EMPA), w tym Komisji ds. Poprawy Standardów Życia, Współpracy Społeczeństw i Kultury oraz V sesja plenarna Zgromadzenia. Ze strony polskiej w posiedzeniu uczestniczyła pani **Barbara Borys-Damięcka** – przedstawicielka Senatu RP w Komisji ds. Poprawy Standardów Życia, Współpracy Społeczeństw i Kultury.

Uczestnicy debaty koncentrowali się głównie na omawianiu sytuacji na Bliskim Wschodzie. W rekomendacji zaadresowanej do ministrów Unii Śródziemnomorskiej, nt. sytuacji na Bliskim Wschodzie, EMPA poparła Arabską Inicjatywę Pokojową oraz wysiłki na rzecz osiągnięcia porozumienia i pojednania wewnętrznego w Palestynie. Parlamentarzyści zebrani na posiedzeniu wzywali również do zaniechania procesu osiedlania się, nawet jeśli ten proces już się rozpoczął. Ponadto zaapelowali o uwolnienie członków Palestyńskiej Rady Legislacyjnej a także żołnierza - Gilada Shalita, który jest przetrzymywany przez bojowników Jihadu z Gazy.

W kwestii konfliktu w Gazie, większość delegatów była zdania, że przypadki łamania międzynarodowego prawa humanitarnego oraz używania na obszarach zamieszkałych przez ludność cywilną zakazanej broni powinny zostać dokładnie zbadane przez niezależnych ekspertów. Delegaci wezwali Izrael do wzięcia na siebie odpowiedzialności za konflikt i do wniesienia wkładu finansowego w rekonstrukcję strefy Gazy. Potępili również ataki na ludność cywilną w strefie Gazy. EMPA potępiła także ataki raketowe w południowym Izraelu.

Rekomendacje zostały przyjęte jednogłośnie przez wszystkich, z wyjątkiem delegacji przedstawicieli izraelskiego Knesetu, którzy głosowali przeciw. Warto przy tej okazji wspomnieć, że sposób głosowania pozostawiał wiele do życzenia.

Do najważniejszych punktów w trakcie posiedzenia należały:

1. Przyjęcie rekomendacji komisji nt. gospodarki, energii, praw kobiet i sytuacji na Bliskim Wschodzie

Zgromadzenie EMPA przyjęło metodą konsensusu rekomendacje przygotowane przez Komisję Gospodarczą i Spraw Finansowych na temat odpowiedzi regionu Śródziemnomorskiego na kryzys finansowy, wpływ społeczny i ekonomiczny kryzysu na mikrofinanse oraz na zrównoważony rozwój turystyki w regionie.

Przyjęto również rekomendacje Komisji ds. Poprawy Standardów Życia, Współpracy Społeczeństw i Kultury. Dotyczyły one dialogu międzykulturowego, który powinien przyczynić się do porozumienia w regionie Śródziemnomorza, roli społeczeństwa obywatelskiego a także wpływu migracji na rozwój regionu i Unii Europejskiej. Komisja podkreśliła rolę EMPA w ułatwianiu dialogu i współpracy międzykulturowej. Komisja uznała za niezbędne członkostwo EMPA, jako obserwatora z prawem głosu ale bez prawa do głosowania, w zarządzie fundacji Anny Lindh (trzech członków komisji, w tym przewodniczący) oraz udział delegacji EMPA w spotkaniu ministrów kultury w 2010 r. Komisja zachęca również do aktywnego uczestnictwa EMPA w działaniach Uniwersytetu EUROMED, co przyczyni się do zwiększonej mobilności naukowców w regionie. Poparła także nową strategię fundacji Anny Lindh, jednocześnie zwracając uwagę na m.in. następujące kwestie. W opinii Komisji wybór projektów flagowych w ramach sześciu priorytetów powinien odbywać się w ramach otwartej i przejrzystej procedury. Ponadto, Komisja zauważyła, że zwiększenie budżetu fundacji do 14 milionów EUR w okresie 2009-2011 wzmacnia pozycję fundacji, ale jest niewystarczające, by spełnić jej ambicje. W kwestii migracji, Komisja przypominała o pozytywnym wpływie państw południa na państwa północy, np. Algierii na Francję. Poparła działania UE w zakresie zwalczania nielegalnej i wspierania legalnej imigracji.

Inne rekomendacje, przyjęte przez EMPA, przedstawione zostały przez Komisję ds. Praw Kobiet i dotyczyły zagadnienia związków pomiędzy kwestiami kobiet, rozwojem, pokojem i bezpieczeństwem w regionie Śródziemnomorskim a także kobietami i edukacją, szkoleniami oraz zatrudnieniem. Komisja wezwała do zwiększenia roli kobiet, równouprawnienia i podniesienia rangi kobiet w życiu społecznym, politycznym i gospodarczym.

Rekomendacje Komisji ds. Energii i Środowiska również zostały przyjęte. Dotyczyły one m.in. Śródziemnomorskiego Planu Słonecznego, który jest projektem flagowym Unii Śródziemnomorskiej. Celem tego projektu jest zwiększenie wykorzystania energii odnawialnej w regionie.

Najwięcej kontrowersji wzbudziły rekomendacje Komisji ds. Politycznych, Bezpieczeństwa i Praw Człowieka. Z uwagi na liczne głosy sprzeciwu, przewodniczący Pöttering podjął decyzję o przyjmowaniu zapisów tej rekomendacji paragraf po paragrafie. Eurodeputowany Carnero nawoływał do przyjęcia rekomendacji metodą konsensusu, czemu zdecydowanie sprzeciwiły się delegacje Algierii i Egiptu.

Głosowanie miało następujący przebieg:

- Odnośnie p. 1 głos zabrały delegacje Algierii, Palestyny, Izraela i Francji. P. 1 został przyjęty, jednak zmieniono zapis: „potępia równie mocno” na „również potępia”. Delegacja Izraela głosowała przeciw tej propozycji.
- Odnośnie p. 4 głos zabrały delegacje Algierii, PE, Jordanii i Egiptu. P. 4 został przyjęty, jednak wprowadzono nowy zapis następującej treści: „Jest zdania, że powinno zostać przeprowadzone niezależne dochodzenie nt. domniemyanych przypadków łamania międzynarodowego prawa humanitarnego, włącznie z zastosowaniem zakazanych rodzajów broni na obszarach cywilnych”. Delegacja Izraela głosowała przeciw ww. propozycji.
- W sprawie p. 5 zabrały głos delegacje Palestyny, Izraela i Francji. Punkt został przyjęty w proponowanej treści, po wprowadzeniu dodatkowego zapisu, dotyczącego wezwania Izraela: „do przyjęcia odpowiedzialności oraz wniesienia wkładu w rekonstrukcję Strefy Gazy”. Delegacja Izraela głosowała przeciw ww. propozycji.
- Odnośnie p. 6, głos zabrały delegacje Palestyny, Izraela, PE, Egiptu i Francji. Wywiązała się burzliwa dyskusja nt. konieczności zapewnienia obecności międzynarodowej celem zabezpieczenia granic. Odrzucona została kompromisowa propozycja, zgodnie z którą proponowano usunięcie zapisu: „włącznie ze zwalczaniem przemytu broni i amunicji do Strefy Gazy” i wprowadzenie zapisu: „wzywa Unię Europejską do przestrzegania zapisów Kodeksu Postępowania Unii Europejskiej w sprawie Wywozu Broni a parlamenty narodowe państw członkowskich Unii dla Śródziemnomorza do skorzystania z przysługujących im prerogatyw i szczegółowego zbadania postępowania swoich rządów w zakresie eksportu broni, w szczególności do krajów zaangażowanych w konflikty i członków Unii dla Śródziemnomorza”.
- W sprawie p. 8, delegacja Jordanii zaproponowała wprowadzenie poprawki do tekstu poprzez zastąpienie zapisu: „do wznowienia procesu politycznego” zapisem: „do wznowienia poważnych negocjacji”. Zapis ten został przyjęty przy sprzeciwie delegacji Izraela.
- Odnośnie p. 11, delegacja Jordanii zaproponowała wprowadzenie zapisu odnośnie prac wykopaliskowych w Izraelu. Przewodniczący sugerował poruszenie tej kwestii na posiedzeniu Komisji Kultury.
- Odnośnie p. 12 głos zabrały delegacje Izraela i Algierii. Członkowie delegacji Izraela zaproponowali wprowadzenie zapisu o konieczności odwiedzin u porwanego kaprała Shalita przez Czerwony Krzyż. Delegacja Algierii zasugerowała wprowadzenie poprawki do tekstu poprzez dodanie określenia „więźniowie polityczni”. Zgromadzenie poparło propozycję Algierii. Delegacja Izraela głosowała przeciw.
- Odnośnie p. 16, delegacja Litwy zaproponowała wprowadzenie zapisu o ksenofobii. Zgromadzenie zdecydowało o wprowadzeniu do tekstu określenia „islamofobia”.

Ostatecznie przyjęto rekomendacje Komisji ds. Politycznych, Bezpieczeństwa i Praw Człowieka. Nie podjęto jednak decyzji odnośnie przyjęcia p. 6 nt. międzynarodowej obecności w Strefie Gazy celem zapewnienia bezpieczeństwa granic. Postanowiono odesłać tekst tego punktu z powrotem do Komisji, celem przeprowadzenia dalszej dyskusji na jego temat.

2. Odejście Hansa-Gerta Pötteringa ze stanowiska przewodniczącego EMPA

Do marca 2009 roku Zgromadzeniu EMPA przewodniczył **Hans-Gert Pöttering**. Żegnając się z uczestnikami posiedzenia, Pöttering podkreślał, że istnienie zgromadzenia EMPA ma sens, ponieważ jego celem jest nadanie prawa głosu obywatelom regionu

Śródziemnomorskiego. Nawiązał do trudnej sytuacji w Gazie i operacji, która w ciągu 23 dni kosztowała życie 1300 ludzi po stronie Palestyny i 13 po stronie Izraela. W opinii Pötteringa - to o 1313 ofiar za dużo. Podkreślił, że nie można godzić się z tym, że rakiety są regularnie wystrzeliwane w strefie Gazy i kierowane na Izrael: na osady, niewinnych ludzi, miasta. Hamas nie może uchylać się od odpowiedzialności. Z drugiej strony jednak zauważył, że choć Izrael miał prawo się bronić, jednak jego odpowiedź była nieproporcjonalna w stosunku do zagrożenia. Podkreślił, że żadne z proponowanych rozwiązań konfliktu, mających na celu udzielanie pomocy rozwojowej, czy też pomocy w zwiększeniu bezpieczeństwa wewnętrznego, nie może zastąpić jedyne go możliwego rozwiązania konfliktu, jakim jest utworzenie dwóch państw. Hans-Gert Pöttering powiedział, że został zaproszony do uczestnictwa w corocznym szczycie głów państw i rządów Ligi Państw Arabskich, który odbędzie się w dniach 30-31 marca br. w Doha. Podkreślił, że w swoim przemówieniu ma zamiar położyć nacisk na dwupaństwowe rozwiązanie konfliktu palestyńsko-izraelskiego - "dwa państwa dla dwóch narodów".

Odnosząc się do obecnej sytuacji na świecie, Pöttering podkreślił znaczenie solidarności z państwami regionu Śródziemnomorza w okresie kryzysu. W jego opinii konieczne jest podjęcie praktycznych działań celem zwalczania kryzysu.

Odnosząc się do Unii Śródziemnomorskiej, powiedział, że minęło ponad 8 miesięcy od momentu jej powołania w dniu 13 lipca 2008 r. Wymiar parlamentarny tej Unii jest bardzo ważny, dlatego Zgromadzenie EMPA ma istotną rolę do odegrania i musi stanowić integralną część tej Unii. Proces integracji EMPA do Unii Śródziemnomorskiej, jako instytucji parlamentarnej, jeszcze się nie zakończył. Jednak przewodniczący wyraził przekonanie, że w przyszłości zgromadzenie parlamentarne EMPA na pewno stanie się parlamentem Unii Śródziemnomorskiej.

Przewodniczący wspominał o tym, że rok 2008 był rokiem dialogu międzykulturowego. W ramach tej inicjatywy organizowane były wydarzenia, związane z regionem Śródziemnomorza, takie jak tydzień arabski w PE, czy też pierwsze spotkanie EuroMedScola, dzieci w wieku 16 do 18 lat. W dniach 16 i 17 listopada 2008 r. 240 młodych ludzi z krajów EMPA, 10 krajów partnerskich, Albanii i Mauretanii odwiedziło PE w Strasburgu. Podkreślił, że tego rodzaju inicjatywy przybliżają nas do siebie. Aby lepiej się poznać, konieczny jest dialog, budowanie mostów, wspólne wdrażanie projektów, dotyczących dostaw energetycznych, alternatywnych źródeł energii, dostępu do wody, zwalczania terroryzmu, projekty infrastrukturalne, międzykulturowe i międzyreligijne, rozwój turystyki, a także kontynuacja procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie.

Na koniec przewodniczący Pöttering stwierdził, że po roku przewodnictwa w EMPA, może porównać sprawowaną funkcję do roli dyrygenta orkiestry, gdzie trzeba połączyć ze sobą różnorodne poglądy i punkty widzenia, celem ustalenia wspólnego stanowiska i osiągnięcia „Euro-Śródziemnomorskiej harmonii”.

3. Jordania obejmuje przewodnictwo EMPA

„Chcemy, aby rok 2009 był rokiem rozwiązań dla Bliskiego Wschodu” powiedział **Abdul-Hadi Al-Majali**, przewodniczący Zgromadzenia Narodowego Jordanii, który przejął przewodnictwo EMPA, poczynając od marca 2009 roku.

W swoim przemówieniu inauguracyjnym Abdul-Hadi Al-Majali odniósł się do ważnych wydarzeń w historii EMPA i do powołania Unii Śródziemnomorskiej (UMŚ). Podkreślił, że UMŚ jest skierowana do wszystkich uczestników i obserwatorów Partnerstwa Euro-Śródziemnomorskiego oraz Bośni i Hercegowiny, Chorwacji, Czarnogóry i Monako. Jej celem jest ożywienie Procesu Barcelońskiego. Za ważne uznał to, że dotychczasowy dorobek współpracy Euro-Śródziemnomorskiej będzie wzbogacony o realizację konkretnych projektów, przyczyniających się do większej integracji regionu. Wspominał o przyjętych w trakcie spotkania w Paryżu sześciu pierwszych projektach, które dotyczą: oczyszczania Morza Śródziemnego, wykorzystania energii słonecznej, poprawy infrastruktury transportowej, ochrony ludności cywilnej przed katastrofami naturalnymi, utworzenia Uniwersytetu Eurośródziemnomorskiego oraz rozbudowy mechanizmów kredytowania dla małych i średnich przedsiębiorstw.

Odnosząc się do Zgromadzenia EMPA, Abdul-Hadi Al-Majali podkreślił, że w nadchodzącym roku należy skoncentrować się na ww. priorytetach UMŚ. Ale co najważniejsze, trzeba się skupić na procesie pokojowym na Bliskim Wschodzie, ponieważ bez trwałego pokoju, nie uda się osiągnąć ww. celów. UE brała aktywny udział w rozwiązaniu konfliktu na Bliskim Wschodzie, proponując dwupaństwowy model, jako jedyne rozwiązanie gwarantujące długotrwały pokój w regionie. Europa musi kontynuować rozmowy, celem powrotu zwaśnionych stron konfliktu do stołu negocjacyjnego. Negocjacje będą pierwszym krokiem ku osiągnięciu długotrwałego rozwiązania, którego podstawą będzie utworzenie niezależnego, sprawnego i demokratycznego państwa palestyńskiego. Arabscy negocjatorzy i państwa z tego regionu poświęciły mnóstwo czasu na dyskusje i negocjacje ze stronami konfliktu i są już zmęczone brakiem jakichkolwiek rezultatów tych rozmów. Jednak bez rozwiązania problemu palestyńskiego na Bliskim Wschodzie, nie ma szans na spokój w tym regionie.

Nie należy również zapominać o wolnym handlu, swobodnym przepływie siły roboczej i realizowaniu projektów energetycznych, m.in. dotyczących energii ze źródeł odnawialnych. Ponadto należy pamiętać o poszanowaniu praw człowieka. Ochrona godności człowieka, prawa do demokracji, wolności, swobody przemieszczania się i wyrażania opinii to podstawowe wartości, które trzeba promować w regionie Śródziemnomorza. Należy również wspierać aktywny udział kobiet w życiu społecznym i politycznym.

Następnie nowy przewodniczący podziękował poprzedniemu przewodniczącemu Pötteringowi za jego dotychczasowe inicjatywy i rok działalności. Podkreślił, że przewodniczący Pöttering był w wielu krajach Śródziemnomorza, spotkał się z przywódcami arabskimi, brał udział w sesji nt. Bliskiego Wschodu nad Morzem Martwym, popierał negocjacje palestyńsko-izraelskie a podczas izraelskiego najazdu na Strefę Gazy w grudniu, wzywał do natychmiastowego zakończenia przemocy, nawołując do większego zaangażowania UE w proces pokojowy na Bliskim Wschodzie. Ponadto, potępił ataki izraelskie na agendy ONZ i wydał oświadczenie na temat praw Palestyńczyków do własnego państwa. Kiedy nastąpiło tymczasowe zawieszenie broni, przewodził misji ustalającej fakty w strefie Gazy. Utrzymywał również intensywne kontakty z ambasadorami z regionu. Był więc bardzo aktywnym i zaangażowanym przewodniczącym EMPA.

Na koniec powiedział, że rok 2009 to Międzynarodowy Rok Pojednania ogłoszony przez ONZ. W ten sposób ONZ wyraziło swoje zaangażowanie w proces pokojowy w społecznościach podzielonych przez konflikty. Uznając pojednanie jako niezbędny warunek dla budowania pokoju, ONZ namawia rządy, organizacje międzynarodowe i pozarządowe do

wspierania procesu pokojowego i pojednawczego oraz do realizowania kulturalnych, edukacyjnych i społecznych programów a także różnego rodzaju spotkań i konferencji. Stwierdził, że Europa umiała pogodzić się po latach wojen i podziałów. Podczas gdy młodzi Europejczycy nigdy nie znali podzielonej Europy, młodzi ludzie na Bliskim Wschodzie znają tylko podziały i konflikty. Dlatego konieczne jest większe zaangażowanie Europy w proces pokojowy na Bliskim Wschodzie.

4. Przedstawienie raportu przez przewodniczącego EMPA nt. misji monitorującej (ustalającej fakty) na Bliskim Wschodzie

Przewodniczący Zgromadzenia EMPA, **Hans-Gert Pöttering**, przedstawił raport nt. misji monitorującej sytuację na Bliskim Wschodzie, która miała miejsce w dniach 22-24 lutego 2009 r. i objęła następujące miasta: Kair, Gaza, Jerozolima, Ramallah i Amman.

Przewodniczący Pöttering podsumował główne zalecenia raportu w następujących punktach:

- lista zaakceptowanych artykułów, które mogą zostać przywiezione do Strefy Gazy, powinna zostać zastąpiona listą zakazanych produktów;
- należy znaleźć rozwiązania celem przywrócenia obrotów gotówkowych w regionie;
- konieczna jest obecność międzynarodowa na różnych przejściach granicznych celem zapewnienia bezpieczeństwa granic;
- strony konfliktu powinny być zachęcane przez międzynarodową społeczność do podpisania porozumienia opierającego się na zasadach konferencji madryckiej, odpowiednich ustaleniach ONZ, mapie drogowej oraz poprzednio zawartych porozumieniach.

5. Joaquin Almunia i Philippe de Fontaine Vive nt. sposobów radzenia sobie z kryzysem

Pan **Joaquin Almunia**, komisarz ds. gospodarczych i monetarnych, powiedział, że należy wzmocnić relacje UE z partnerami z regionu śródziemnomorskiego. Za najtrudniejsze wyzwanie uznał poszukiwanie rozwiązania konfliktu palestyńsko-izraelskiego. Podkreślił, że konieczne jest pełne zaangażowanie w ramach Procesu Barcelońskiego i Unii dla Śródziemnomorza oraz partnerstwo polityczne.

Odnosząc się do kryzysu finansowego, podkreślił potrzebę większej koordynacji działań. W jego opinii, bez koordynacji, jedynie poprzez bilateralną i wielostronną współpracę, niczego nie da się osiągnąć. Trzeba przywrócić gospodarcze, fiskalne i monetarne funkcje rynków finansowych, jednak bez woli politycznej niewiele da się zrobić.

Jak w obecnej sytuacji poradzić sobie z kryzysem? W opinii komisarza należy podjąć następujące kroki. Po pierwsze, sytuacja gospodarcza wymaga aktywnego korzystania z polityk fiskalnych i monetarnych. Od czasu upadku banku *Lehman and Brothers* podjętych zostało wiele działań. W wyniku zachęt w polityce fiskalnej stosowanych w USA, Japonii, Chinach i w Europie, płynność finansowa wzrosła. Przekazano dużo pieniędzy na poprawę funkcjonowania rynków finansowych i wspomaganie akcji kredytowej banków. Po drugie właśnie, konieczne jest przywrócenie akcji kredytowej banków. Bez dostępu do źródeł finansowania gospodarki nie mogą funkcjonować. Konieczna jest dekapitalizacja banków celem wyrównania bilansów płatniczych. Konieczne są gwarancje odzyskania pieniędzy

przez podatników, ponoszenie odpowiedzialności przez banki za ich działalność, lepsza regulacja systemów finansowych i lepszy nadzór. Po trzecie, należy pamiętać o tym, że po kryzysie, kapitał wróci do najbardziej uprzemysłowionych gospodarek. Problemem zatem jest finansowanie mniej słabiej rozwiniętych gospodarek. Konieczne jest wzmocnienie MFW i wyposażenie go w bardziej elastyczne instrumenty.

Jeśli chodzi o stanowisko UE, to jest ona całkowicie oddana zaangażowaniu w wysiłki na rzecz koordynowania działań celem stawienia czoła kryzysowi. Trudny jest monitoring i koordynacja działań 27 krajów. Ponadto konieczna jest pomoc słabszym gospodarkom, przywrócenie popytu, przepływów finansowych i analiza potencjału nieuprzemysłowionych gospodarek.

Pan **Philippe de Fontaine Vive**, wiceprzewodniczący Europejskiego Banku Inwestycyjnego, rozpoczął swoje przemówienie od stwierdzenia, że obecny kryzys finansowy jest jednym z najpoważniejszych w historii i podkreślił znaczenie wspólnej walki z jego przyczynami i negatywnymi konsekwencjami.

Odnosząc się do wpływu kryzysu na region Śródziemnomorza podkreślił, że konsekwencje dla krajów partnerskich są mniejsze niż dla państw członkowskich UE. Jednak należy pamiętać, że żadna gospodarka krajowa nie pozostanie obojętna na kryzys. Intensywność obecnego kryzysu ma wielki wpływ na wszystkich, jednak poprzez odpowiednie działania wpływ ten może zostać zniwelowany.

Pan **Philippe de Fontaine Vive** zwrócił uwagę, że państwa członkowskie z regionu Śródziemnomorza nie zostały tak doświadczone przez kryzys, jak inne państwa, ponieważ ich systemy bankowe nie są powiązane (w znacznej mierze) z międzynarodowymi systemami bankowymi. To są raczej systemy krajowe, niezintegrowane ze światowym systemem finansowym. Państwa z tego regionu mają spore oszczędności budżetowe i w 2008 r. zdywersyfikowały swoje dochody budżetowe, co pozwoli im na przetrwanie kryzysu. W odróżnieniu od innych regionów, w państwach Śródziemnomorza zanotowano wzrost gospodarczy, przez co ten region stał się regionem szans i nowych możliwości. Obecnie jednak obserwujemy spowolnienie gospodarcze nawet w regionie Śródziemnomorza, a w niektórych państwach nawet recesję. Kryzys doświadczy również większość krajów Śródziemnomorza, ponieważ:

- nastąpi redukcja przekazów finansowych wysyłanych od imigrantów z zagranicy,
- kryzys będzie miał wpływ na realną gospodarkę, a więc na eksport produktów, usługi i cały sektor turystyczny,
- nastąpi zmniejszenie zagranicznych inwestycji bezpośrednich, które w 2008 r. wyniosły 30 miliardów USD. Były one dwukrotnie wyższe, niż w roku 2007. Rok 2009 jest póki co wielką niewiadomą.

Jednak MFW oczekuje, że wzrost gospodarczy w tym regionie wyniesie 3.4%. Region potrzebuje tworzyć miejsca pracy. Konieczne jest stymulowanie inwestycji publicznych i prywatnych, w szczególności wsparcie małych i średnich przedsiębiorstw, bez czego niemożliwy jest rozwój regionu. Europejski Bank Inwestycyjny wysyła jasne sygnały do potencjalnych inwestorów w regionie. Dla przykładu, ostatnio podpisano listy intencyjne, które zakładają przeznaczenie 500 milionów EUR na budowę gazociągu Algieria-Hiszpania. Z kolei wsparcie na MŚP wyniosło na lata 2007-2013 w sumie 10 miliardów EUR, z czego 7,5 mld EUR nadal pozostaje do dyspozycji. Utworzenie Unii dla Śródziemnomorza pozwala na bezpośrednie wspieranie ludności i projektów w dziedzinie oczyszczania Morza

Śródziemnego, energetyki odnawialnej, m.in. Śródziemnomorskiego Planu Słonecznego, rozwoju platform logistycznych, autostrad, itp.

Kolejny mówca, pan **Abu El Enein**, przewodniczący Komisji Spraw Gospodarczych, Społecznych i Edukacji, przedstawił analizę swojej Komisji nt. wpływu obecnego kryzysu na gospodarkę realną i na życie obywateli w regionie. Powiedział, że kryzys finansowy może doprowadzić do chaosu, co będzie miało konsekwencje społeczne, gospodarcze i polityczne. W kwestii przyszłości EUROMED w kontekście kryzysu podkreślił, że w regionie śródziemnomorskim nastąpił wzrost bezrobocia i deficytów budżetowych, co jest powodem do niepokoju. Z tych względów konieczne jest utworzenie strefy wolnego handlu z krajami EUROMED i wdrożenie polityk wynikających ze Strategii Lizbońskiej. Wszystkie kraje przygotowały plany naprawcze, jednak niektóre odwołują się w nich do protekcjonizmu, co jest zjawiskiem bardzo niekorzystnym. Dla krajów Południa bardzo ważny jest wzrost importu a ponieważ UE jest jednym z największych darczyńców w tym regionie, konieczne jest promowanie importu, wsparcie i ograniczenie protekcjonizmu. Podkreślił również znaczenie zwiększonej współpracy bilateralnej oraz na poziomie regionalnym i międzynarodowym. Wspominał jeszcze o negatywnych konsekwencjach ataku Izraela na Strefę Gazy, na obiekty cywilne. W tym momencie konieczna jest pomoc w odbudowie i dlatego misja w Strefie Gazy w dniach 22-24 lutego br., mająca na celu ustalenie faktów, była bardzo przydatna i chwalona przez Palestyńczyków.

Liczni uczestnicy debaty koncentrowali się głównie na podkreślaniu konieczności wspólnego działania i wzmocnionej współpracy w ramach Śródziemnomorza celem zwalczania przyczyn i negatywnych konsekwencji kryzysu. Wielu podkreślało potrzebę wspomagania wolnego handlu a także przeciwdziałania protekcjonizmowi. Wspominano również o konieczności czasowego wdrażania programów w ramach Unii dla Śródziemnomorza.

6. Karel Schwarzenberg, Javier Solana i Benita Ferrero-Waldner nt. sytuacji na Bliskim Wschodzie

Karel Schwarzenberg, przewodniczący Rady, przypomniał, że na szczycie w Paryżu w dniu 13 lipca 2008 r. zapoczątkowano Unię dla Śródziemnomorza, opartą na Procesie Barcelońskim. Głównym celem inicjatywy Unia dla Śródziemnomorza (UŚ) jest ożywienie i usprawnienie dotychczasowego dialogu w ramach Procesu Barcelońskiego poprzez nadanie wyższej rangi współpracy UE z partnerami południowo-śródziemnomorskimi.

Niestety, obiecujące wizje współpracy nie zostały dotychczas zrealizowane, z uwagi na eskalację konfliktu w Strefie Gazy. Zawieszenie do końca marca br. wszystkich spotkań w ramach Procesu Barcelońskiego i Unii dla Śródziemnomorza, w związku z konfliktem w Gazie potwierdza, że inicjatywa ta nie będzie wolna od problemów i wyzwań politycznych, które uniemożliwiały prawidłowe funkcjonowanie Procesu Barcelońskiego. Podkreślił, że dzisiejsza sesja Euro-Śródziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego stanowi pozytywny wyjątek konstruktywnej aktywności w znajdującej się w impasie UŚ i potwierdza potencjał parlamentarnego wymiaru UŚ w procesie wzmacniania demokratycznej legitymacji dialogu EUROMED. Pogratulował misji ustalającej fakty na Bliskim Wschodzie, z przewodniczącym Pötteringiem na czele.

Przewodniczący Schwarzenberg wyraził przekonanie, iż kontynuacja i umacnianie procesu Unii Śródziemnomorskiej leży w interesie obu stron. W szczególności poparł podejście oparte

na realizacji poszczególnych projektów, co pozwoli na uzyskanie konkretnych rezultatów znacznie szybciej. Istotne jest również rozwiązanie kwestii przyszłego sekretariatu Unii - aby rozpoczął swoje działania jak najszybciej. Wspomniał, że w najbliższym czasie odbędzie się kilka konferencji na poziomie ministerialnym, na których omawiane będą kwestie, takie jak pokój i bezpieczeństwo, kwestie społeczne i geopolityczny wpływ kryzysu finansowego, itp. Założeniem Unii nie jest zastąpienie inicjatyw pokojowych, stabilizacyjnych, czy też mających na celu rozwój regionu, ale przyczynienie się do sukcesu ww. inicjatyw. Jednocześnie należy podkreślić, że postęp w procesie pokojowym na Bliskim Wschodzie może jedynie przyczynić się do wzmocnienia Unii.

Schwarzenberg podkreślił, że do problemu Strefy Gazy należy odnieść się w następujący sposób. Po pierwsze, przekazać pomoc humanitarną i pomóc na odbudowę regionu. Taki był cel międzynarodowej konferencji w Sharm el-Sheikh. Pomimo niewielkich zmian i zawieszenia broni pomiędzy Izraelem a Hamasem, które jednak okazało się niezadowolające, udało się uzyskać porozumienie w kilku ważnych kwestiach. Podkreślono po raz kolejny, że Gaza stanowi integralną część terytorium Palestyny, na terenie której powinno powstać państwo palestyńskie¹. Konferencja określiła obowiązki Izraela, zgodnie z międzynarodowym prawem oraz prawem humanitarnym, z poszanowaniem życia ludności palestyńskiej w Strefie Gazy, w zakresie infrastruktury cywilnej i gospodarki oraz przede wszystkim dostępu z zewnątrz. Natychmiastowe, bezwarunkowe i trwałe otwarcie przejścia izraelskiego w Gazie uznano za niezbędny warunek. Izrael musi postępować zgodnie z ww. zaleceniami. To nie tylko obowiązek wynikający z prawa. Przewodniczący podkreślił, że takie działania będą zgodne z interesami Izraela. Nie wolno bowiem przetrzymywać ludności Izraela jak zakładników, narażonych na działania różnego rodzaju bojówek.

UE jest gotowa do podjęcia działań i reaktywacji misji w Rafah, mającej na celu pomoc na przejściach granicznych, jak tylko warunki na to pozwolą, a także na przeanalizowanie możliwości poszerzenia pomocy do innych regionów i przejść granicznych.

Konferencja w Sharm el-Sheikh zwróciła uwagę na potrzeby finansowej pomocy w regionie. Ale sama pomoc finansowa nie rozwiąże dramatycznej sytuacji humanitarnej w strefie Gazy. Pojednanie palestyńskie i stworzenie rządu odzwierciedlającego aspiracje i reprezentującego interesy Palestyńczyków są konieczne. Poparł mediacje prowadzone przez Egipt. W międzyczasie premier Salam Fayad zrezygnował z pozycji, by uformowano nowy rząd, będący odzwierciedleniem konsensusu. Jednak powiedział, że jego rezygnacja wyrządzi krzywdę dotychczasowym osiągnięciom tego rządu. Nowy rząd musi również popierać prezydenta Mahmouda Abbasa, gdyż jest to najistotniejsze dla utrzymania pokoju, stabilności i rozwoju.

Wezwał również rząd Izraela do uczestnictwa w procesie pokojowym. Odejście od rozwiązań pokojowych i od stołu negocjacyjnego nie jest rozwiązaniem. Izrael musi przede wszystkim poradzić sobie z problemem osiedleń. Osiedlenia mają jedynie negatywny wpływ na

---

¹ Nazwą Palestyna obejmowano obszar o różnie określanych granicach. Współcześnie nazwa Palestyna odnosi się najczęściej do obszaru terytorium mandatowego Wielkiej Brytanii z lat 1920-1947, obecnie terytorium państwa Izrael i obszarów przez niego okupowanych, czyli Strefy Gazy i Zachodniego Brzegu Jordanu (tworzące razem Autonomię Palestyńską). Terytorium to nie pokrywa się z obszarem Palestyny historycznej, obejmującym północną i środkową częśćią obecnego państwa Izrael oraz zachodnią częśćią Jordanii.

pokoju rozwiązanie konfliktu, bowiem z góry określają, jak mają wyglądać granice. Im dłużej będzie trwała obecna polityka osiedlania ze strony Izraela oraz uwięzienia i opór Palestyńczyków, tym mniej prawdopodobne wydaje się bezpieczeństwo obydwu stron. Konieczna jest wola polityczna po obu stronach, celem osiągnięcia kompromisu. Konieczne jest zaangażowanie międzynarodowe, by rozwiązać ten konflikt. Podkreślił znaczenie Turcji jako mediatora w konflikcie w zeszłym roku, wyrażając nadzieję na wznowienie negocjacji.

Na koniec Schwarzenberg stwierdził, że ważne jest, by Arabska Inicjatywa Pokojowa nadal była realizowana, dlatego że daje ona szansę na dobrosąsiedzkie stosunki pomiędzy krajami arabskimi i Izraelem. Zwrócił uwagę na przykład zwaśnionej kiedyś Europy i przekształcenia tych złych relacji w stosunki dobrosąsiedzkie. Wspomnił, że jest to również możliwe na Bliskim Wschodzie.

Javier Solana, Wysoki Przedstawiciel UE ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, powiedział, że ciągle jeszcze wspomina rok 1995, kiedy przewodniczył pierwszemu spotkaniu w ramach konferencji EUROMED, stanowiącej podstawę Procesu Barcelońskiego. Podkreślił, że Morze Śródziemne kojarzyło mu się zawsze ze spokojem, braterstwem i pokojem, jednakże okazało się źródłem wojen i cierpienia. Podkreślił znaczenie partnerstwa i potrzeby zwiększonych wysiłków na rzecz solidarności i współpracy między „dwoma brzegami Morza Śródziemnego”.

W kontekście EMPA, Javier Solana podkreślił znaczenie tożsamości, historii i kultury, jako elementów gwarantujących długotrwały pokój w regionie.

Odnosząc się do kryzysu na Bliskim Wschodzie, zauważył, że postęp w kierunku osiągnięcia pokoju jest trudny, ale możliwy. W Strefie Gazy uwaga skupiła się na frustracji i utracie zaufania przez ludność palestyńską w konsekwencji morderstw i masowych zniszczeń, co z kolei może doprowadzić do jeszcze gwałtowniejszych ataków przemocy. W tym kontekście Solana pochwalił wysiłki Egiptu zmierzające do pogodzenia zwaśnionych stron. Podkreślił również konieczność pojednania w ramach Ligi Państw Arabskich. Wyraził nadzieję, że dojdzie do niego podczas spotkania Ligi w dniach 30-31 marca w Doha.

W kontekście wyboru nowego rządu w Izraelu, zauważył, że najważniejszy jest nacisk na dwupaństwowe rozwiązanie konfliktu palestyńsko-izraelskiego - “dwa państwa dla dwóch narodów”. W Strefie Gazy doszło do ogromnych zniszczeń infrastruktury. Konieczna jest odbudowa szkół, fabryk, domów, itp., ale przede wszystkim przywrócenie godności mieszkańcom strefy Gazy oraz nadziei na lepsze jutro. Javier Solana powiedział, że rok 2009 będzie rokiem nadziei. W jego opinii wynik wyborów w Izraelu stanowił będzie o sukcesie negocjacji pokojowych w regionie. Należy rozwiązać kwestie osiedleń i zakończyć ataki rakietowe na Izrael. Bez tego nie da się wypracować wspólnego stanowiska. Konieczna jest również współpraca UE, USA i Rosji, celem wypracowania kompromisowego rozwiązania w Strefie Gazy i zakończenia konfliktu.

Benita Ferrero-Waldner powiedziała, że Komisja jest bardzo zaangażowana w Proces Barceloński, który ma na celu wprowadzenie zmian społecznych, gospodarczych i politycznych. Komisja, która jest odpowiedzialna za politykę sąsiedztwa UE, popiera Unię dla Śródziemnomorza. Podkreśliła, że realizacja dużych projektów w ramach tej Unii nie może odnieść sukcesu w politycznej próżni. Potrzebny jest dialog, bez którego postęp jest niemożliwy. Podkreśliła znaczenie parlamentarzystów, którzy jako przedstawiciele obywateli w regionie mogą wspólnie pracować na rzecz pokoju. Komisarz podkreśliła, że współpraca,

która rozpoczęła się w 1995 już przyniosła znaczne postępy, choćby w zakresie reform gospodarczych, rządów, itp., ale nadal potrzebne są zmiany społeczne.

Stwierdziła ponadto, że ważne jest przywrócenie Unii państw arabskich Magrebu. Ważna jest współpraca kulturalna, bowiem poprzez kulturę możemy się do siebie zbliżyć i podjąć wspólne inicjatywy. W kontekście Strefy Gazy, komisarz podkreśliła znaczenie pojednania a także powiedziała, że nowy rząd Izraela powinien wysłać jasne sygnały, że najważniejszy dla niego jest pokój w regionie. Ważne jest otwarcie przejść granicznych, aby można było dowozić wodę i żywność.

Większość uczestników dyskusji koncentrowała się na następujących kwestiach:

- konieczności rozwiązania dramatycznej sytuacji humanitarnej w Strefie Gazy;
- obciążeniu odpowiedzialnością za łamanie międzynarodowego prawa humanitarnego społeczności międzynarodowej i Izraela;
- kontynuacji polityki osiedleń;
- konieczności realizacji zobowiązań przez strony konfliktu;
- silnym poparciem dla inicjatywy pokojowej Ligi Państw Arabskich.

7. Kwestia finansowania sekretariatu EMPA - nadal nierozstrzygnięta

Z inicjatywy włoskiej delegacji, przed posiedzeniem EMPA, odbyło się spotkanie na temat kwestii finansowych Euro-Śródziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego EMPA. Kwestie finansowania są najbardziej kontrowersyjnym punktem Regulaminu. Dotyczą one udziału poszczególnych państw w finansowaniu i wysokości ich wkładów. W lutym 2008 r. delegacja Grecji przedstawiła projekt podziału kosztów między członkami EMPA, bazujący na obiektywnych kryteriach.

W opinii delegacji **Włoch**, koszt sekretariatu powinien być wyjęty z budżetu. Włosi uznają za zasadne utworzenie małego czteroosobowego sekretariatu, ale decyzję o budżecie uważają za przedwczesną. Należy poczekać na wypracowanie wspólnego stanowiska. Podkreślono, że kraje Śródziemnomorza mogą otrzymać pomoc z Europejskiej Polityki Sąsiedztwa do wykorzystania na finansowanie sekretariatu. Za wartą rozważenia uznano grecką propozycję odnośnie podziału kosztów sekretariatu EMPA między poszczególne parlamenty wchodzące w skład EMPA. Jednak podkreślono, że obecnie jest za wcześnie na przyjmowanie zobowiązań finansowych. Dopiero po ustaleniu budżetu będzie można dokonywać podziału kosztów i podejmować decyzję o wysokości zobowiązań. Państwa członkowskie muszą się przygotować do podjęcia zobowiązań i ująć te wydatki w swoich budżetach. Dlatego decyzja powinna zostać podjęta nie przez delegatów w EMPA a przez państwa członkowskie po przeanalizowaniu ich możliwości finansowych. Podejmowanie takich zobowiązań z wyprzedzeniem, zanim zostanie podjęta decyzja co do tego, co ma być finansowane, jest nieodpowiedzialne. Ponadto delegacja Włoch odniosła się do kwestii liczebności i składu delegacji krajowych w zgromadzeniu EMPA.

Przedstawiciel **Francji** powiedział, że EMPA traci wiarygodność w oczach swoich partnerów, ponieważ nie potrafi podjąć żadnej konstruktywnej decyzji. Zamiast iść do przodu, ciągle się cofa. Jednak przyznał, że trudno podejmować zobowiązania finansowe bez zgody własnych rządów. Konieczne jest omówienie kwestii finansowania w parlamentach narodowych, tj. poinformowanie ich, o jakich kwotach mówimy oraz kiedy i na co mają być wykorzystane.

Pani **Elissavet Papadimitriou** z **Grecji** powiedziała, że decyzja o powstaniu i finansowaniu sekretariatu została już dawno podjęta. Tylko Holandia i Dania się temu sprzeciwiały. Dlatego powiedziała, że proponuje, by podczas posiedzenia plenarnego głosowano nt. powstania i finansowania sekretariatu.

Przedstawiciel **Luksemburga** powiedział, że nie popiera utworzenia nowej struktury w postaci wyodrębnionego sekretariatu. Stwierdził, że jeśli jego parlament ma się zgodzić na budżet, musi wiedzieć, z jakich elementów ten budżet będzie się składał. Zaproponował, że sekretariat może funkcjonować na zasadzie oddelegowanie urzędników, jak w przypadku sekretariatu COSAC. W jego opinii, dla przykładu 10 osób może zostać oddelegowanych do pełnienia funkcji administracyjnych w sekretariacie. Na koniec podkreślił, że zbyt wiele pieniędzy jest marnowanych i niepotrzebnie wydawanych. W jego opinii na wielu rzeczach można oszczędzić – na przykład na tłumaczeniach, gdyż językiem obowiązującym posiedzeń mógłby być język angielski, czy też na samochodach, dostępnych 24 godziny na dobę, ponieważ można korzystać z taksówek.

Pan **Vytenis Povilas Andriukaitis** z **Litwy** powiedział, że jego parlament zgadza się na propozycję Grecji. Potrzebny jest sekretariat, który będzie można sfinansować z Europejskiej Polityki Sąsiedztwa. Na koniec dodał, że w EMPA powinny być po trzy osoby z każdego parlamentu narodowego, by każdy parlament mógł być reprezentowany w każdej komisji.

Przedstawiciel włoskiej delegacji przypomniał, że fundusze z Europejskiej Polityki Sąsiedztwa zostaną udostępnione wyłącznie dla krajów Południa, które nie są w stanie same opłacić swoich zobowiązań. Państwa członkowskie UE będą płaciły z własnych budżetów krajowych.

Przedstawiciel **Niemiec** był zdania, że mały sekretariat mógłby zostać utworzony. Potrzebna jest jednak decyzja większościowa a ci, którzy się nie zgadzają, będą musieli tę decyzję zaakceptować. W jego opinii propozycja grecka jest sprawiedliwa i bierze pod uwagę obiektywne kryteria.

Przedstawiciel **Szwecji** powiedział, że jego parlament jest pozytywnie nastawiony do utworzenia małego sekretariatu. Jednak podkreślił, że delegacja do EMPA nie ma mandatu, by głosować w tej sprawie. Podkreślił również, że prezydium EMPA nie może podjąć decyzji w tej sprawie, ponieważ w regulaminie jest napisane, że takie decyzje podejmowane są na posiedzeniu plenarnym.

Przedstawiciel **Włoch** zgodził się z przedmówcą, że jego delegacja również nie ma mandatu, by podejmować decyzje o budżecie. Wyraził przekonanie, że podobna sytuacja ma miejsce w przypadku innych parlamentów.

Przedstawiciel **Słowenii** uznał propozycję Grecji za odpowiednią. W jego opinii mały sekretariat może zostać utworzony. Stwierdził również, że trzeba respektować zasadę subsydiarności i solidarności.

8. Propozycje Prezydium EMPA nt. zmian Regulaminu EMPA

Podczas spotkania Prezydium EMPA przyjęto jednogłośnie zmiany Regulaminu EMPA, dotyczące w szczególności zmian składu Zgromadzenia, na skutek poszerzenia partnerstwa Euro-Śródziemnomorskiego o 6 nowych członków, zmiany w składzie stałych komisji oraz przyjęcie rozporządzenia finansowego celem stworzenia niezbędnych podstaw dla przyszłego budżetu EMPA.

Propozycje Prezydium EMPA, przedstawione na posiedzeniu plenarnym, były następujące:

- **Utrzymanie liczby członków EMPA na poziomie 260**

Rekomendacje Prezydium w sprawie składu Zgromadzenia sugerowały utrzymanie dotychczasowej liczby członków, a więc 260, podzielonych na dwie delegacje – unijną i partnerów śródziemnomorskich – po 130 członków przypadających na każdą z nich. Zgodnie z rekomendacjami Prezydium, stanowiłoby to odzwierciedlenie rozwiązań przyjętych w Unii dla Śródziemnomorza, jak to zostało zdecydowane na posiedzeniu głów państw i rządów EUROMED w dniu 13 lipca 2008 r. w Paryżu. Oznaczałoby to, że nowi członkowie Unii dla Śródziemnomorza (Albania, Monako i kraje bałkańskie – Bośnia i Hercegowina, Chorwacja i Czarnogóra oraz Mauretania) należałyby do delegacji partnerów śródziemnomorskich (południowej), w której każda z delegacji włącznie z Mauretanią miałyby po 10 członków, podczas gdy Albania, Bośnia i Hercegowina, Chorwacja, Monako i Czarnogóra miałyby po 4 członków.

- **Skład komisji stałych**

W kwestii składu stałych komisji EMPA, pan Majali, w imieniu Prezydium EMPA, zaproponował utrzymanie dotychczasowej liczby członków w każdej stałej komisji oraz sformalizowanie instytucji „członka-zastępcy”, celem umożliwienia każdemu członkowi delegacji uczestnictwa w pracach każdej komisji stałej.

- **Utworzenie sekretariatu EMPA**

W kwestii utworzenia sekretariatu EMPA, Prezydium zaproponowało utworzenie małego sekretariatu, mającego swoją siedzibę w Brukseli i liczącego czterech członków, którzy zostaną tymczasowo przeniesieni do sekretariatu przez parlamenty, będące w danym momencie członkami Prezydium EMPA. Pracownicy sekretariatu będą zatem finansowani przez ww. parlamenty.

Przedstawiony został również projekt rozporządzenia finansowego, zgodnie z ustaleniami z Aten z marca 2008 r. i odpowiednie zmiany do regulaminu. Następnie odbyła się dyskusja na ten temat.

Edward McMillan-Scott, przewodniczący grupy roboczej nt. finansowania Zgromadzenia oraz zmian Regulaminu EMPA, przypomniał zasady, stanowiące podstawę pracy grupy roboczej, w szczególności rekomendacje Prezydium oraz decyzję głów państw i rządów Zgromadzenia Euro-Śródziemnomorskiego przyjętą 13 lipca 2008 r. i potwierdzoną przez ministrów spraw zagranicznych EUROMED w Marsylii w listopadzie 2008 r. Pan McMillan-Scott podziękował członkom Prezydium (przewodniczącym parlamentów: Europejskiego, Jordani, Włoch i Maroka) za jednomyślne poparcie propozycji grupy roboczej i za przekazanie tej propozycji pod głosowanie na posiedzeniu plenarnym. Nalegał, by

członkowie EMPA przyjęli ww. zmiany, celem umożliwienia EMPA sprawnego i efektywnego funkcjonowania.

- **Dyskusja nt. ww. propozycji**

Delegacje państw Śródziemnomorza (Tunezja, Palestyna, Algieria, Egipt oraz Maroko) sprzeciwiły się propozycji utworzenia dwóch komponentów (delegacji południowej i północnej) EMPA.

W kwestii finansowania EMPA, niektóre delegacje (Austria, Szwecja, Hiszpania) wyraziły swoje zastrzeżenia, ponieważ uznały, że nie mogą podejmować żadnych decyzji w kwestiach zobowiązań finansowych, bez mandatu od władz ich parlamentów narodowych w tej kwestii.

Propozycja utworzenia małego sekretariatu, finansowanego nie z budżetu EMPA, ale przez parlamenty członkowskie Prezydium, spotkała się z zastrzeżeniami delegacji Grecji, która należała na przyjęcie zmian zaakceptowanych już w marcu w Atenach i później zakwestionowanych (zmiany te zakładały utworzenie sekretariatu, składającego się z ekspertów, doświadczonych i wysoce wykwalifikowanych pracowników, na czele z przewodniczącym lub też jego zastępcą). Kilka delegacji sprzeciwiło się stanowisku Grecji.

W konsekwencji zdecydowano o przesunięciu terminu podjęcia decyzji nt. zmian Regulaminu.

9. Podjęcie tymczasowej decyzji - wzrost liczby członków EMPA z 260 do 280

Pan **Robert del Picchia**, wiceprzewodniczący Komisji Politycznej EMPA oraz członek grupy roboczej nt. finansowania Zgromadzenia i zmian Regulaminu EMPA, przedstawił w imieniu Prezydium, które spotkało się po ww. debacie, tymczasowe rozwiązanie kompromisowe, odnośnie składu dwóch części (komponentów) Zgromadzenia.

Albania, Mauretania i Monako zostały powitane jako nowi członkowie EMPA. Mauretania będzie miała 10 przedstawicieli w Zgromadzeniu i będzie należała do południowej delegacji regionu Śródziemnomorskiego. Albania, Monako i kraje bałkańskie – Bośnia i Hercegowina, Chorwacja i Czarnogóra, które mają nadzieję na przystąpienie do EMPA w najbliższej przyszłości, będą miały po 2 przedstawicieli (więc w sumie 10, dla zachowania równowagi pomiędzy północnymi i południowymi przedstawicielami) i będą należały do północnej delegacji regionu Śródziemnomorskiego. W sumie liczba członków EMPA wzrośnie do 280. Obecna na spotkaniu pani Jozefina Topali, przewodnicząca parlamentu Albanii, podziękowała zgromadzonym za przyjęcie jej kraju do EMPA.

Obecnie EMPA ma 260 członków, z czego 130 pochodzi z państw członkowskich UE (49 eurodeputowanych i 81 parlamentarzystów krajowych z 27 państw członkowskich) a kolejne 130 pochodzi z parlamentów narodowych krajów partnerskich regionu Śródziemnomorskiego, tj. Algieria, Egipt, Jordania, Izrael, Liban, Maroko, Autonomia Palestyńska, Syria, Tunezja i Turcja.

10. Status obserwatora w Unii Śródziemnomorskiej dla Zgromadzenia EMPA?

W odpowiedzi na pytanie eurodeputowanego **Rodi Kratsa** (EPP-ED, Grecja), który ponownie przedstawił wniosek EMPA w sprawie uzyskania statusu obserwatora na wszystkich etapach planowania polityki UE dla Śródziemnomorza, francuski minister spraw zagranicznych, **Bernard Kouchner**, powiedział, że popiera pomysł nadania Zgromadzeniu statusu obserwatora organów wykonawczych Unii. Tę deklarację przedstawił na posiedzeniu komisji spraw politycznych EMPA, która odbywała się przed posiedzeniem plenarnym.

Opracowała:

dr Magdalena Skulimowska

A k c e p t u j ę

Barbara Borys-Damięcka

**Przedstawicielka Senatu RP w
Eurośródziemnomorskim Zgromadzeniu
Parlamentarnym**

Załączniki:

Wszystkie dokumenty wymienione w sprawozdaniu dostępne są na stronie:

http://www.europarl.europa.eu/intcoop/empa/home/default_en.htm